

[Hans Hedtoft.]

er jo den Rolle, det ærede Medlem Hr. Aksel Møller skal spille, og som han i Dag debuterede i. Det er den elegante Rolle — for han er jo elegant —, men alle Formler og Sirligheder taget væk, er den, han politisk bærer paa Ryggen, den højtærede Statsminister, det er den siddende Regering og den Politik, som den repræsenterer. Derfor sluttede han ogsaa med at fortælle, at han betragtede en socialdemokratisk Regering som en Ulykke. Det vil gøre Lykke blandt den konservative Ungdom, som han ikke længere tilhører og repræsenterer, at høre en saadan Udtalelse og i den Form, det ærede Medlem fandt det passende at give den Udtryk.

Til den højtærede Statsminister vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Nogen egentlig Polemik mod mine Betragtninger fremsatte Statsministeren ikke, men med den Beskedenhed, der er ham egen, henviste han som Replik til mine Bemærkninger om Tilstandene her i Landet før 1939 til, at dengang var der jo mange arbejdsløse her i Landet, og de havde det daarligt, og da var der ogsaa mange Landbrugere, der heller ikke fik en ordentlig Løn, men maatte leve af de evige Ordninger, som blev gennemført. Det blev ikke sagt, men man maatte forstaa, at naar Landbrugerne ikke længere har det saa daarligt, og naar der er fuld Beskæftigelse, som Tilfældet jo er, skyldes det den høje Regerings og den højtærede Statsministers Indsats. Jeg behøver ikke at polemisere mod denne Betragtningssmaaade, og jeg tror heller ikke, at Paastanden vilde blive opretholdt, hvis man gik ind i en Diskussion derom. Den højtærede Statsminister vilde ikke et Øjeblik fastholde den Opfattelse, at den nuværende Regering er Skyld i, at der er den Forskel paa Tilstandene i Dag og i 1939. Vi havde helt andre Konjunkturer og Verdensforhold i 1939, end vi har i Dag. Det havde Indflydelse paa Arbejdsløsheden, men Partiet Venstre kom i den Periode ikke med et eneste positivt Forslag til Arbejdsløshedens Afhjælpning, og Partiet Venstre var i hele den Periode ikke særlig forstaaende over for de positive Foranstaltninger til Arbejdsløshedens Afhjælpning, som blev foretaget fra socialdemokratisk Side.

Jeg forstod, at den højtærede Statsminister henvendte sig særlig indtrængende til mig, da han gjorde mig opmærksom paa, at den alvorligste Fejl, jeg havde, var, at jeg ved den Kritik, som jeg førte frem her i Tinget, og som Socialdemokratiet fremførte, vanskeliggjorde Genopbygningen. Jeg beklager, at den højtærede Statsminister

ikke har et lidt skarpere Øre, end han aabenbart har. Jeg vil vove at paastaa, at den Tale, jeg holdt paa mit Partis Vegne i Formiddags med Hensyn til Genopbygningen og Genopbygningens nødvendige Krav til alle Klasser i dette Land, i Ansvarsfølelse er fuldt paa Højde med den Linie, den højtærede Statsminister holdt, da han i sin Tid hørte til Oppositionen, og med den Linie, som Venstre i det hele repræsenterede. Disse Forsøg paa at gøre os til Folk, der har støttet ulovlige Strejker, og som ikke har haft Mod til at sige Sandheden til vore egne Folk, har — det ved enhver, der kender de praktiske Forhold i dansk Arbejderbevægelse — ikke meget med Virkeligheden at gøre. Jeg vilde hykle, om jeg ikke tilstod — hvad enhver ogsaa ved, og hvad jeg ogsaa talte om i Formiddags —, at der har været Uro, i høj Grad politisk Forvirring inden for den danske Arbejderbevægelse, og jeg forklarede i Formiddags oven i Købet noget om Aarsagerne dertil, men vi har ikke tilskyndet til ulovlige Strejker paa nogen Maade. Vi har ikke lagt Skjul paa over for danske Arbejdere, at den eneste Maade, Landet kan genrejses paa, er ved fælles Arbejde og fælles Indsats, men vi har kritiseret den høje Regerings forskellige Bestræbelser paa det ene og det andet Omraade. Jeg kan godt sige det paa den Maade, at den Stilling, vi har taget fra Arbejderbevægelsens Side over for vor Opposition, er lige saa mandig og modig som den, den højtærede Statsminister indtog, da der i sin Tid var Røre inden for den danske Bondebevægelse. Der var noget, der hed L. S. med urimelige Fordringer og vidtgaaende Krav, og hvis den højtærede Statsminister vil gaa ind i sit Lønkammer og overveje, hvilken Stilling Venstre dengang tog, og sammenligne den med den Stilling, vi i dansk Arbejderbevægelse i Dag indtager til Kommunisterne, er jeg ganske rolig med Hensyn til Udfaldet af en saadan Overvejelse. De havde L. S. i sin Tid inden for Bondebevægelsen, og vi har vort L. S. — vi kunde kalde det Larsens Samling eller noget andet. Det sker i politisk bevægede Perioder, at man kommer ud for noget saadant, men moralske Forelæsnings for Socialdemokratiet om Mangel paa Ansvar i den ene eller den anden Retning er Statsministeren af mange Grunde, som jeg tidligere har analyseret fra denne Talerstol, ikke den rette til at holde. Denne Talen om, at Socialdemokratiet er negativt og kun vil en uforsonlig Kamp, modsiges af den enkle Ting, som er oplyst fra Venstres egen Side, at ca. 90 pCt. af de Love, der er gennemført, er gennemført med Socialdemokratiets Til-